Published on (https://www.bnm.md)

Monetary Policy Financial education Expand Hide

07.08.2014

Casetă tehnică: Politica monetară ţinteşte preţurile la nivel general

Casetă extrasă din:

Raport asupra inflației nr.3, august 2014 [1]

Pe parcursul timpului s-a creat un consens la nivelul băncilor centrale, mediului academic şi al publicului larg, precum că stabilitatea preţurilor este benefică, iar sarcina realizării acesteia revine politicii monetare.

Stabilitatea preţurilor poate fi definită ca o situaţie în care creşterea preţurilor este suficient de redusă şi stabilă, astfel încât aceasta să nu exercite o influenţă semnificativă asupra deciziilor economice ale societăţii. Astfel, asigurarea stabilităţii preţurilor şi menţinerea ratei inflaţiei la un nivel relativ redus este cel mai important obiectiv al unei bănci centrale, deoarece aceasta conduce la păstrarea valorii în timp sau a vitezei de erodare a puterii de cumpărare a banilor şi contribuie la crearea unui cadru macroeconomic relativ stabil care să permită dezvoltarea economică şi asigurarea unui nivel susţinut al creşterii economice.

Acest consens este valabil, atât pentru economiile avansate, cât şi pentru economiile emergente. Deşi, în cazul celor din urmă, banca centrală s-ar putea confrunta cu **o sarcină mai dificilă, şi anume, de a răspunde şocurilor reale şi nominale,** întrucât pieţele financiare sunt insuficient de mature şi operează cu instrumente mai puţin diversificate. Astfel de şocuri ar putea fi generate atât de variaţiile fluxurilor de capital, cât şi de variaţiile preţurilor produselor alimentare, ale preţurilor la combustibili etc., ca urmare a şocurilor de ofertă sau cerere atât interne cât şi externe, ale căror cauze sunt în totalitate sau în mare parte în afara ariei de competenţă a politicii monetare şi nu sunt sub controlul direct al autorităţilor monetare (***ex.*** preţurile internaţionale la produsele alimentare, combustibili, condiţiile meteorologice, fluctuaţia cursului de schimb al valutelor principalilor parteneri comerciali externi, şocurile economice şi financiare la nivel internaţional etc.). Aceste limitări la adresa eficienţei politicii monetare, sporesc necesitatea implementării unui mix coerent de politici în vederea menţinerii stabilităţii preţurilor.

În condiţiile realizării obiectivului de **asigurare a stabilităţii nivelului general al preţurilor**, trebuie de avut în vedere faptul că noţiunea de stabilitate a nivelului general al preţurilor nu presupune ca toate preţurile să fie stabile sau fixe. La nivel pragmatic, se pune accent pe menţinerea unei stabilităţi la nivelul mediu al preţurilor, urmărindu-se, în final, stabilitatea relativă a acestora şi nicidecum cea absolută.

Politica monetară, prin esenţa sa, prin instrumentele sale, nu poate influenţa evoluţia preţului la un produs sau serviciu individual, adică în cadrul coşului indicelui preţurilor de consum pot exista produse sau grupe de produse sau servicii ale căror creşteri sau scăderi individuale ale preţurilor pot varia diferit, iar în unele cazuri pot depăşi intervalul de variaţie a ţintei inflaţiei. Drept răspuns, prin gestionarea instrumentelor sale, banca centrală tinde să atenueze volatilitatea medie a preţurilor şi efectele acestora asupra altor produse şi servicii şi menţine ritmul de creştere a indicelui general al preţurilor la nivelul ţintei.

Capacitatea instrumentelor de politică monetară (operaţiunile de piaţă deschisă, facilităţile permanente, rezervele obligatorii, intervenţiile pe piaţa valutară etc.) de a influenţa condiţiile pieţei monetare (nivelul ratelor dobânzilor, excesul de lichiditate, cursul de schimb etc.), care afectează cererea de bunuri şi servicii în societate (prin influenţarea procesului de creditare, economisire, consum sau de investiţii) şi care la rândul său exercită influenţă asupra preţurilor tuturor bunurilor şi serviciilor, stând la baza mecanismului de influenţă a politicii monetare asupra creşterii nivelului mediu general al preţurilor într-o economie, numit *mecanismul de transmisie a politicii monetare*.

Transmisia impulsurilor generate de instrumentele de politică monetară spre inflaţie este propagată prin lanţuri complexe de cauză-efect care reprezintă deciziile agenţilor economici şi ale gospodăriilor casnice la măsurile de politică monetară. Acest fapt conduce la extinderea în timp a efectelor acţiunilor de politică monetară asupra economiei. Gradul de complexitate al acestui mecanism diferă atât sub aspect geografic cât şi temporal, fiecare economie având modul său specific de propagare a impulsurilor monetare, care se modifică în timp, preponderent, în urma schimbărilor structurale şi comportamentale din economie.

Complexitatea mecanismului de transmisie este afectată de persistenţa producerii în mod simultan a unei multitudini de şocuri, care reprezintă evenimente imprevizibile sau neaşteptate şi cauzează fluctuaţii economice. Astfel, scopul politicii monetare în acest caz fiind de a stabiliza sistemul prin absorbţia, într-o măsură mai mare sau mai mică, a efectelor perturbaţiilor exogene ale acestuia.

Fără sprijinul altor politici economice, politica monetară ar putea întâmpina dificultăţi în asigurarea într-o manieră sustenabilă a stabilităţii preţurilor. Altfel spus, este posibil ca stabilitatea preţurilor să fie realizată în detrimentul altor echilibre macroeconomice, ceea ce se poate dovedi în ultimă instanţă un proces auto reversibil. Dacă politicile macroeconomice practicate, inclusiv şi cele ce nu ţin de politica monetară, nu îşi propun sau nu reuşesc să tempereze fluctuaţiile economice şi să asigure ajustarea lină a dezechilibrelor macroeconomice, creşte riscul de „aterizare forţată". Adică, sporeşte probabilitatea ca autorităţile să reacţioneze brusc, prin impunerea politicilor ce determină revenirea rapidă a indicatorilor macroeconomici la nivelul de echilibru.

Prin urmare, adoptarea unei reguli de politica monetară are nevoie de sprijinul celorlalte politici macroeconomice, în special ar trebui să fie însoţită de o regulă a politicii fiscale (eng. fiscal rule), care să fie prudentă şi contraciclică. O astfel de promovare a disciplinei la nivelul politicilor macroeconomice permit acestora să stabilizeze fluctuaţiile economice existente.

Începând cu anul 2013, pentru asigurarea şi menţinerea stabilităţii preţurilor, BNM implementează regimul ţintirii directe a inflaţiei calculate în baza indicelui preţurilor de consum, publicat lunar de Biroul Naţional de Statistică şi stabilite la nivel de 5.0 la sută anual cu o posibilă deviere de ± 1.5 puncte procentuale. Pentru realizarea acestui obiectiv şi pentru o mai bună eficienţă a politicii monetare în faţa şocurilor, BNM a implementat regimul ţintirii directe a inflaţiei şi, totodată, în concordanţă cu ţinta inflaţiei, a implementat regimul de flotare gestionată a cursului de schimb fără a avea o ţintă prestabilită a cursului de schimb valutar al leului moldovenesc.

Ţinta inflaţiei este considerat nivelul optim pentru creşterea şi dezvoltarea economică sustenabilă a Republicii Moldova pe termen mediu şi este reperul după care se ghidează politica monetară **pentru creşterea preţurilor la nivel general.** Nivelul general al preţurilor este folosit şi în procesul de comunicare cu publicului larg, având ca scop ancorarea aşteptărilor inflaţioniste la nivelul ţintei inflaţiei.

Rezultatele BNM în acest sens sunt sesizabile. Începând cu luna februarie 2012, rata anuală a inflaţiei s-a aflat în permanenţă în intervalul de variaţie asociat ţintei. Conform informaţiei recente a Biroului Naţional

de Statistică al RM, ritmul anual al inflaţiei în luna iunie 2014 a constituit 5.0 la sută, ceea ce nu exclude faptul că la unele bunuri şi servicii modificarea preţurilor în termeni anuali în medie pe ţară a depăşit limita intervalului de variaţie de la ţintă (***ex.:*** *depăşirea limitei superioare a intervalului de variaţie:* castraveţi – creştere anuală de 39.7 la sută, fructe exotice – creştere de 19.0 la sută, iaurt – creştere anuală de 13.8 la sută, servicii transport aerian – creştere cu 11.9 la sută, plata pentru creşe şi grădiniţe de copii – creştere de 9.4 la sută, etc.; *depăşirea limitei inferioare a intervalului de variaţie:* pepeni verzi şi galbeni – diminuare faţă de iunie 2013 cu 48.5 la sută, obiecte pentru grădină (flori) – diminuare anuală de 12.2 la sută, cartofi – diminuare cu 10.1 la sută, ulei vegetal – diminuare anuală cu 9.0 la sută, servicii de sănătate – creştere anuală de 1.0 la sută, ediţii tipărite – creştere de 1.7 la sută, mobilă – creştere anuală de 2.3 la sută, etc.). Totuşi, media ponderată pe ţară a acestor evoluţii ale preţurilor bunurilor şi serviciilor incluse în coşul indicelui preţurilor de consum se încadrează în limitele intervalului de variaţie ţintit.

See also

Tags

preț [2]
Politică monetară [3]
șoc real [4]
șoc nominal [5]
price stability [6]
mecanism de transmisie [7]
transmisia [8]

Source URL:
https://www.bnm.md/en/node/52411

Related links:

[1] https://www.bnm.md/ro/content/raport-asupra-inflatiei-nr3-august-2014 [2] https://www.bnm.md/en/search?hashtags[0]=preț [3] https://www.bnm.md/en/search?hashtags[0]=Politică monetară [4] https://www.bnm.md/en/search?hashtags[0]=șoc real [5] https://www.bnm.md/en/search?hashtags[0]=șoc nominal [6] https://www.bnm.md/en/search?hashtags[0]=price stability [7] https://www.bnm.md/en/search?hashtags[0]=mecanism de transmisie [8] https://www.bnm.md/en/search?hashtags[0]=transmisia